

Тогава владика-та, преди освещеніе-то на дари-тѣ, съсз свѣтелници-тѣ въ рѣцѣ-тѣ си излѣзва при народъ-а, за да распали въ него побожностъ, и като подигне светилници-тѣ къмъ небе-то, раздава на вѣрни тѣ три дѣховны даровы отъ сѣко лице на света троица: „благодать господа нашего Исуса Христа любви Бога и отца и причастіе святаго дѣха“ и като че зарадъ тѣзи три дарове моли сички-тѣ, да: „иматъ горѣ сѣрца-та си“ а пѣвцы-тѣ му отговарятъ вмѣсто народъ-а: „имамы къмъ господа“ — а въ нашъ-тъ дѣшъ може да са въртиятъ най нечийти мисли въ този страшный часъ! „какво правишъ брате!“ дѣмаше нѣкоги си свѣтый ѿфреми Сиранинъ, „зѣръ не си са сврекалъ на свещеникъ-а, че ще си имашъ сѣрце-то горѣ, ачи какъ не та е страхъ да лъжешъ въ този часъ? Голѣмо чѣдо! агне-то божіе са заклава зарадъ тебе, сички-тѣ сили небесни заедно съсз свещеникъ-а молятъ са за тебе, кръвъ-та Христова са влива въ тайнъ-тъ чашъ за очѣщеніе на твои-тѣ грѣхове, а ты са не засрамвашъ, не плачешъ за себе самаго, дѣто са не молишъ въ тока мгновеніе нито за себе си нито пѣкъ за други-тѣ!“

„Да благодаримъ на господа“ извиква третий пѣтъ владика-та, и благославя вѣрны-тѣ, а като му отговори цѣрква-та: „достойно и праведно е,“ тогава са враца въ олтавъ-а да предаде тѣзи хвалѣ. Предъ свѣтъ трапѣзъ, гдѣто е жертва-та вече приготвена, споманѣва сички-тѣ дивни и неисказанны дѣбрины, кои то е господъ сто-